

En anden Undtagelse fra Reglen er foreslaaet i § 8, Stk. 2, for de Tilfælde, at Skolen kun optager nye Elever hvert andet Aar, eller at der et enkelt Aar melder sig saa faa Elever til Undervisning, at der ikke med Rimelighed kan holdes Skole, saaledes at de maa henvises til at søge Skolen det følgende Aar. I disse Tilfælde maa Undervisningen kunne samles paa eet Aar af Hensyn til de Elever, hvis Undervisningspligt efter Reglerne i §§ 1 og 2 ophører Aaret efter, at de har paabegyndt Skolen.

Ved Bestemmelserne i Stk. 2 fastslaas *Aftenundervisning* som den normale Form, idet Udvalget — omend for nogles Vedkommende med Beklagelse — har ment at maatte give Afkald paa at foreslaa Undervisningen indrettet som Dagundervisning. Herom og om Mulighederne for i enkelte Tilfælde at indrette Dagundervisning henvises til Paragraffen og Bemærkningerne ovenfor.

Den foreslaaede Forpligtelse for Arbejdsgiverne til at give de unge fri til Deltagelse i Undervisning er en nødvendig Forudsætning for, at denne kan gennemføres som Dagundervisning, og kan ikke antages at ville møde Vanskeligheder i Praksis, da selve Dagundervisningens Indførelse jo er betinget af Organisationernes Tilslutning. Den samme Forpligtelse maa iøvrigt ogsaa gælde med Hensyn til Aftenundervisning, hvis Arbejdsforholdene i Faget er saadanne, at Aftenarbejde er almindeligt.

Efter Lærlingeloven maa Undervisningen i de faglige Skoler ikke finde Sted efter Kl. 20, og efter Undervisningsministeriets Bekendtgørelse om Tilskud til Aftenskoler af 22. Juli 1935 maa Undervisningen i Aftenskoler i Almindelighed ikke være længere end til Kl. 22, og der har i Udvalget været rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der paa samme Maade skulde gives nærmere Bestemmelser om *Undervisningens Varighed og Tidspunktet for dens Ophør*.

Det er under Forhandlingerne med Handelsministeriets Repræsentanter oplyst, at Bestemmelserne i Lærlingeloven, der rykker Undervisningens Ophør en Time frem i Forhold til den tidligere Lærlingelov, i Praksis har voldt visse Vanskeligheder, da der maa levnes Lærlingene en vis rimelig Tid til efter Arbejdets Ophør (hyppigt Kl. 17) at spise og gøre sig i Stand.

I Udvalget har det været hævdet, at man bør følge samme Linie som Lærlingeloven, og at en Undervisning, der udstrækkes saa langt som til Kl. 22, kun vil give ringe Udbytte.

Fra anden Side har det været fremhævet som værende af Betydning for Skolens Tiltrækning og Værdi, at det Kompleks af Undervisningsemner, som Undervisningen skal indeholde, ikke splittes ved en kortvarig Undervisning, og at det derfor — og iøvrigt ogsaa for, at der ikke skal komme for mange Forsømmelser — vil være at foretrække, at Undervisningen samles paa 2 ugentlige Aftener med hver 3 Timer. Dette vil i Praksis nødvendiggøre Undervisning til Kl. 22, da en Del af Skolens Elever vil være Bude, hvis Arbejde først ophører Kl. 18; men i Betragtning af, at de Elever, som omfattes af Ungdomsskolepligten, i Almindelighed vil være mellem 16 og 18 Aar og dermed gennemgaaende ældre end Lærlingene, har man heller ikke ment, at en Henvisning til Lærlingelovens Bestemmelser kunde være absolut afgørende.

Under disse Omstændigheder har Udvalget foretrukket at lade den nærmere Ordning af disse Forhold bero paa *Bestemmelse i Skoleplanen*, saaledes at de stedlige Myndigheder kunde faa Indflydelse paa Afgørelsen i de enkelte Tilfælde. Fra et enkelt Medlems Side (H. C. Hansen) lægges der dog megen Vægt paa, at Tidspunktet for Undervisningens Ophør i intet Tilfælde sættes senere end til Kl. 21.

I Stk. 3 har man foreslaaet, at den tvungne Ungdomsskole ogsaa kan indrettes som en *Ungdomskostskole* med 3 Maaneders samlet Undervisning baseret paa Lejrskoleprincipper.